

"Toen ik de vorm eenmaal gevonden had"

Toen ik de vorm eenmaal gevonden had, werd de inhoud op de vleugelen van de inspiratie als vanzelf aangedragen, want als de humor om de hoek van de deur bij onze auteur binnen komt kijken vliegt de sex door het raam naar binnen. Tenminste; zo vergaat het auteur dezes. De schets leerde me dat het bij het schrijven niet gaat om vorm of vent, zoals vaak gesteld wordt door Terbraak en de zijnen. Nee, de vorm is de vent en de vent ben ik, Fred van der Wal, dat spreekt vanzelf. De lezer ziet dat door een beslagen zonnebril bij nacht op een kilometer afstand...

Ik hoorde daar weer de puberale, atheïstische flauwekul van Groen linksers en andere potentsiejele landverraders, ogenschijnlijk humane retoriek zo eigen aan deze tijd, dus ik dacht: leuk, daar kan ik mijn hak in andermans linksdraaiende melkzure hol zetten. De bekende schop met het voetje, rammen dan, herinnert Fred zich weer en glimlacht breeduit. De auteur kreeg warempel weer lol in zijn ambachten beoefenende medemens van de vrouwelijke kunne. Aan zijn weblogs hield hij een enorme stapel schetsen van hier tot Tokyo over, bij elkaar genoeg voor wel honderd nieuwe boeken. Inmiddels publiceerde hij binnen 8 jaar meer dan zestig boeken.

Maar hij zat inmiddels zonder uitgever met een directe link naar Bolcom dus koos hij voor LuLu Com Publishing en zette zijn werken in 2017 op Amazon.com. Alles is me toch zo wonderlijk en onverklaarbaar gegaan, bijkans bovennatuurlijk, stelt onze geliefde auteur vrolijk kijkend vast. Ik ben door een wonder weer gaan schrijven en door een wonder boven wonder heb ik nu een nieuwe uitgever gevonden met een directe link naar Amazon.com. Mijn oudste dochter maakte mij er opmerkzaam op alhoewel ik al eens zo nu en dan een naam van deze of gene noteerde in mijn speciale schrijvers cahier, een zwartboek dat dus helemaal zwart ziet voor de auteur die de toekomst ook zwart in ziet anders heb je geen zwartboek nodig met al die soewartmensen, die dankzij het tolerante beleid van links en masse als dobberneger binnen komen pierewaaien, toch? Voor niets ging voor deze gelukzoekersklasse de zon op in het verre warm land en nu ook nog een forse uitkering in werking. De nieuwe kaste van gekleurde welgestelden. Wat wil een mens nog meer? Daar op Arti te Amsterdam ontmoette ik een aangename, blonde, slanke dame die me al eerder was opgevallen door haar enorme uitstraling, enthousiasme en inzet. De dame lustte geheel naar mijn smaak wel een keil.

Zij vertelde me dat zij een galerie ging beginnen. Waarop ik antwoordde: nou mevrouw, dan bent u hartstikke gek geworden. Toen zij dat uit de grond van haar hart bevestigde, zei ik: in dat geval beloof ik u een boek van mijn hand dat over de corrupte kunstwereld gaat zoals ik die al vijftig jaar ervaar. En zo is dat boek er gekomen.